

Studence naprednedobrodelnosti hočejo prvaki s svojimi umazanimi lističi zastrupiti.

Ko je ptujski okrajni zastop lansko leto po suši prizadetim kmetom hotel pomagati, lagali so Plojevi pristaši, da hoče Ornič s podpornim denarjem palače zidati. Hofrata Ploja je okrajni zastop prijel za ušesa in moral je svoje laži preklicati. Ali v prvaških brez značajnih listih so se te laži naprej razširjevale.

Ko smo naprednjaki tudi letos zaradi suše nastopili, lagali so nasprotniki naprej. In ko je naš Ornič vsled zadnje grozovite toče takoj vse moči napel, da bi se ljudstvu pomagalo, ko smo pričeli nabirati denar za revne kmete, ko smo potom „Südmarke“ takoj 2.000 kron dobili, — takrat so prvaki pričeli zopet bljuvati strup in razširjevati najpodlejšje laži. In tako je vedno — zaradi političnih nasprotij hujskajo prvaki tudi takrat proti nam, kadar hočemo ljudstvu z denarjem pomagati.

Ali ni to nesrečna politika? Ali ni to naravnost škandal in naravnost sramota, kakor je avstrijski cesar vso prvaško politiko označil? Nekičrščansko je to postopanje, grdo je in surovo. Na cesti stoji starček-revež; ti stopiš k njemu in hočeš mu z malim darilom pomagati. Ali v tistem trenutku pride neki zagriženec in te pahne proč, češ, on ne pripusti, da bi revežu pomagal... Takšno je postopanje prvakov! Oni nečejo, da bi mi ljudstvu pomagali, ker se bojijo, da bi ljudstvo nas za prave ljudske prijatelje izpoznalo. **Prvaki sami pustijo ljudstvo v lakoti umirati; oni ne pomagajo nikomur, pač pa celo drugim branijo, da bi kdo pomagal...** To je tako grdo, naravnost brezvestno postopanje, da se človeku kar gabi...

Pa mi ne bomo odnehali! Prvaške stranke in prvaški voditelji niti v spanju sanjati ne smejo, da bi se mi odtegnili svojemu delu zaradi njih psov!

Vi prvaki le lažite, mi pa pomagamo! Vi le obrekujte, mi pa dajemo revnemu kmetu svoj denar!

Vi le psujete, mi pa ne odnehamo in bomo ljudstvu vedno pomagati skušali!

Vi prvaški „odrešeniki“ narodne kakor klerikalne stranke napravite karkoli hočete, lagajte, psujte, obrekujte, — mi pa, mi naprednjaki čutimo trpljenje ljudstva in mu bomo i z naprej vedno prijatelji ter pomočniki.

V vojski spada med največje zločine, ako se studence zastrupi. Pravijo, da se je to pred 30. leti v Bozni in Hercegovini zgodilo. Še hujši pa se nam zdi zločin, da se sistemsko škoduje in tistemu vzame veselje, ki hoče ljudstvu pomagati... Le delajte tako naprej, gospodje, — čas bode prišel, ko se obrne ljudstvo na stran tistih, ki ne lažejo in ne obrekujejo, temveč le — pomagajo!

Politični pregled.

Politični položaj se ni v nobenem oziru zboljšal. Prvaški poslanci, združeni z českimi rogovičji, so zopet izjavili, da ne bodejo pustili državne zbornice delati. Oni hočejo torej i z naprej svojo nesrečno obstrukcijo nadaljevati in s tem vsem narodom te nesrečne države škodovati. Vlada tudi žalibog nima ne poguma ne zmožnosti, da bi se takemu brezvestnemu nastopanju parlamentarnih lenuhov uprla. Po našem mnenju ne pomagajo tu nobena posvetovanja, temveč — udariti je treba. Vlada naj poskusi s pametnimi poslanci obstrukcijo razbiti in dobro bode.

Terminska trgovina. „Ung. Agrarkorrespondenz“ piše: Razne kmetijske in obrtniške organizacije so od avstrijske vlade zahtevale, da naj one točke pogodbe uredni, ki se tičejo preosnovne borze. Utemeljevalo se je ta korak s tem, da se je delalo dogodke v terminski trgovini na budimpeštovski borzi za visoke žitne cene odgovorne. Pač čisto naravno je, da je zvišanje cen ogrskega ječmena odvisno od splošnega zvišanja cen na svetovnih trgih. Vsled borze v Budimpešti se znižajo cene žitja ob dobrih letih na nenaravni način. Pri srednji in slabi žetvi

pa se cene potem nevarno zvišajo. Na ta način se oškoduje na eni strani konzumente, na drugi pa proizvajalce. Kmetijske organizacije zahtevajo tedaj, da bi se terminsko trgovino sploh odpravilo. Upamo, da bode vlada temu oderušču prevzetnih izsesalcev konec napravila.

Češki nemiri. V zadnjem času pričeli so Čehi tudi po Nižnejavstrijskem in zlasti na Dunaju rogoviti. Vgnezdili so se polagoma in končno hoteli sporniti domačine. Dolgo so nemški Dunajčani vse to prezirali. Župan Lueger je enkrat sam krilat besedo izpregovoril: „Lasst mir meine Böhm' in Ruh“. Ali v zadnjem času so pričeli Čehi s prirejanjem hujskajočih slavnosti itd. Temu so se končno tudi Dunajčani uprli in je prišlo v zadnjem času do velikanskih demonstracij. Policija, ki je bila vedno v velikanskem številu navzoča, je komaj preprečila prelihanje krvi. Čehi mislijo menda na Nižnejavstrijskem urediti take razmere, kakor vladajo v „zlati“ Pragi ali pa v „beli“ Ljubljani. Pa ne bo šlo!

Stari „cenerji“, to so prejšnji bankovci za deset goldinarjev avstr. veljave z datumom 1. maja 1880, zapadejo z 31. avgustom t. l. Do tega dne se še pri banki izmenjajo.

Pomiloščenje. Cesar odpustil je 32 jetnikom njih zaporno kazno. Od teh odpadejo na kaznilnico v Gradcu 4, v Mariboru 2 in v Begunjah 1.

Srbska kraljevska družina. Srbski princ Arsen, brat revolverskega kralja Petra, prisel-paril se je s pomočjo krivih menic okroglo en milijon denarja in je potem v inozemstvo pobegnil. Francoska banka pa je stavila nadosdišču predlog, da naj zapleni lastnino prince Jurja, ker ji ta dolguje 800.000 frankov. Čedna gospoda, ti z našimi prvaki združeni srbski gospodje...

Srbski kraljevič na Nemškem. Iz Belgrada poročajo, da bode srbski prestolonaslednik svoje študije v Nemčiji nadaljeval. To je pač prav zanimivo! Najzagriženejši sovražniki nemštva se torej le poslužujejo nemške kulture za lastno vzgojo!

Generalni štrajk na Švedskem traja še vedno, zdaj že čez 14 dni. Železničarji se štrajku niso pridružili; do prepričali ali izgredov v kljub temu velikanskemu boju nikjer ni prišlo.

V Afriki se boji Špancev s Kabili še vedno nadaljujejo. Kabili postrelijo vse vojake, katere ujamajo. Baje pride danes, ko to pišemo, do odločilnih bojev.

Na Kreti so vojaki velevali odstraniti grško zastavo. Doslej ni prišlo do prelihanja krvi in je vendar upati, da se mir ohrani.

Dopisi.

Sv. Barbara v Halozah. Kakor po vseh krajih je toča uničila gorice in polja, tako tudi po lepih Halozah. Pričakovati je bilo dobrega branja, a 3. avgusta je prihrula toča ter vzela ljudem ves up. Šla je približno četrte ure in sicer tako velika kakor orehi. Potolkla je vse, v prvi vrsti vinograde itd. Ubogi ljudje, več kakor tri četrte letošnjega pridelka je uničenega. Najbolj prizadete občine so: Dolane, Gradišča, Veliki vrh, Hrastovec, Zavre, Klačine, Repiš, Pristova in nekaj Slatine. Prizadeti ljudje so gotovo podpore potrebni, dobro bi bilo ako bi se na glavarstvo pritožili. Sicer slovenski poslanci kje ste? Pomagajte ubogemu ljudstvu iz zadrege. Občinski predstojniki spregledite dotično škodo, da ne bode zopet tako, kakor prejšnja leta če je toča potolkla pa podporo dobili so le edino predstojnikovi privrženci. Ali ni bila to v nebo vpijoča krivica? Sedaj pa ne sme iti tako po vaši slov. politični komandi. Ako se pridobi podpora, mora se pravilno razdeliti sicer kateri je bolj ubog naj več dobi. — Radovedni smo ali bodejo slov. poslanci kaj stori ali ne???

Šoštanj. Ljubi Štajerci! Mi Te prosimo, ko bi nam podelil mali prostorček v Tvojem cenjenem listu za šoštanske prvake, ker so zelo potrebni Tvojega poduka, še bolj pa Tvoje ojstre krtače. Naša navada ni, pa tudi nimamo časa, da bi se po časopisih prepirali, ali ker pa naši ljubi prvaki ne morejo brez sovraštva živeti, smo jim primorani vendar le na prste pogledati, ker ne vidijo smeti pred svojim hišam, aha pardon, prvaške hiše v Šoštanju so večinoma v konkurzu, zatoraj se malo zmenijo za svoje grehe ali bolj

pa za druge. Mi jim svetujemo naj nas pri miru pustijo, ker nam še ne zvoni cinkinkel, kakor šoštanskim prvakom. V narodnem dnevniku od dne 31. avgusta 1909, števil 176 piše neki namigan šoštanski prvak čez našega veleposlovnanega gosp. župana Woschnaga. Zapomnite si, ko bi se šoštanska občina bila v prvaških rokah bi se tako tudi morebiti bila v konkurzu, kakor je navada šoštanskih Slovencev. Pa mi smo veseli, da smo se tistih pijavk znebili in da imamo zdaj tako vrlega župana, kateri dela za blagor celega šoštanskega trga. Kar se pa črevljarske tovarne tiče, si pa nič ne delajte sivih las; ona bo postavljena brez vašega truda in brez vašega denarja, če ste morebiti videli pri črevljarija v vašem taboru. Ker mi prvakom večkrat v karte pogledamo, smo videli, da imajo čisto novo rudečo aso. Na 1. avgusta so se peljali 4 sokoli iz Šoštanja k neki sokolski neslanosti; štiri sokoli so bili obrtniški učitelji, eden „lehrfant“ in dva hlapca, pa ti štiri „hej slovaši“ so natihome na pol oblečeni v vlak skočili in so se med vožnjo v vlaku popolnoma oblekli. Ali jih je bilo sram pred ljudmi, da bi bili popolnoma sokoli v vlak stopili, ali so pa morebiti strah imeli, da bi purmani za njim leteli ker so imeli rudeče srajce. Vsaki pametno misleči človek bode vprašal ali je to pravično, da obrtniški učitelj z svojim učenecem sokolske slavnosti obiskuje, ali se sliši, da sta si učitelj in učenec sokolska brata. Ali morajo imeti učenci pred učiteljem kakšni respekt? Mi mislimo, da obrtniški učitelj ni zato v Gradecu skušnje napravljati, da bi učence za sokole izobraževal. Obrtniški učenci slišijo v delavnico ne pa v politiko, če hočejo biti kedaj izvrstni mojstri. Zapomnite si to za zmiraj, da nas z lepa in huda pustite pri miru, ker masla imate na obilo, ne hodite veliko na solnce. Več opazovalcev.

Sladka gora. Svoječasno smo poročali, da so tukaj dne 31. decembra minulega leta pri volitvi obč. odbornikov zmagali klerikalci ter da smo proti volitvi ugovarjali. In res smo dosegli, da je c. kr. namestništvo v Gradcu iz tretjega razreda ednega klerikalca izbacilo in na to mesto naprednega Alojza Rokoveca, dosedajnega župana namestilo, ter prvi in drugi volilni razred razveljavilo. Ta dva razreda sta dne 26. julija zopet volila in zdaj so zmagali neodvisni napredni kmetje. Akoravno si je č. g. župnik Krajnc vse žile napel z nadejo, da zmagajo gotovo klerikalci. Pa za njega so tisti zlati časi, ko so imeli možje krompir v glavi tam ko bi imele oči biti, ko niso spoznali, da je občinski odbor za gospodarski blagor cele občine, nikakor pa za župnikov teater in njegovo zabavo minuli. Ta naša zmaga je pač g. župnika Krajnc tako globoko v srce ganila, da je v svoji sveti jezi potožil, da se je spodnji del zoper Boga vzdignil. To je pa za nas velika uganka, ker ne vemo, ali se dela č. g. župnik za Boga ali je Bog klerikalci? Toraj pojasnila, č. g. Krajnc! Tukajšni spoštovani nadučitelj g. Pelhak je uredil, da so po torkih pri šolski sv. maši otroci v cerkvi peli ter da je tudi Alojz Rokavec mlajši, ki je Ceciljansko šolo dovršil tudi brezplačno orgljal, kar je povišalo božjo čast in v mladih otroških srcih verski čut utisnilo. Č. g. župnik pa, ker se mu volitev ni posrečila, g. nadučitelju pismeno prepove pri šolski sv. maši orgljanje in šolsko petje. Namesto da bi bil č. g. Krajnc nadučitelju hvaležen, je pa nad njim svojo jezo izbruhnil, je bil čisto pozabil, da sta g. nadučitelj in g. Rokavec od tožbe zavoljo žaljenja časti v zadnji zadnje deželnozborske volitve odstopila, da ni prišlo do sodbe, proti temu da je č. g. Krajnc plačal v blagi namen 60 K in za vožnjo za tožitelja in priče 10 K, kar pa je za tri „formane“ premalo. Tudi takrat, ko si gospodično učiteljico Koklič iz šole, kjer je stanovanje, klical te ni tožil na škofjstvo. Za to hvaležnost mu po torkih šolsko petje in orgljanje prepoveš. Ali se to tudi reče: se zoper Boga vzdigniti, č. g. Krajnc??

Iz Trgovišča pri Vel. Nedelji. Ni zadosti, da nas je obiskala dne 24. julija grozna toča, kakoršne se niti najstarejši ljudje ne morejo več spominjati, ni zadosti, da nas je spet dne 3. avgusta obiskala, ter nam spet na ajdi mnogo škode napravila; ampak nastopil je nad vse groznejši naliv, združen s točo kod orehi debelo, s tako silo, da je v trenutku stala nad ognji voda, ter je še celo na ravnini drla ter odnesla

mного dobre zemlje. Lilo je z nepopisno nagli-
ce kakor v času občnega potopa; vse poljske
ose in jarki so izstopili vsled prebitne vode
in to v času suše, ter upostojili in poplavlili z
debelo plastjo blata. Ajdna, še edini up nasega
kmetovalca po prvi toči, je sedaj uničena, in ni
upati, da bi se vsaj deloma semen vrnilo. Ljudje
hodijo s povešeno glavo in z obupanim obra-
zom opazujemo gorje, ki nam polni misel s čim
se bomo preživeli mi in naša žival. Ta narav-
nost grozen naliiv je prišel dne 11. avgusta
proti večeru v smeri severno izhodne strani od
Ljutomerja proti Ptuj. Ko nam je lansko leto
vzela suša v prvi vrsti mrvo ter ostale poljske
pridelke, upali smo, da se vsaj deloma letos po-
boljša, toda zaman. Letošnja suša, ki je nasto-
pila naravnost grozovito, nas je potlačila za več
let v propad in kaj naj rečem šele o grozni toči
in brezmejnih naliivih? Vse kar nam ni vzela
dveletna suša, vzela nam je toča, sedaj pa niti
v zemljo ne moremo drugega semena vsled pre-
velikih naliivov spraviti in še ta so takoj raz-
bita ali odplavljena. Kaj bomo? — Nesrečno
ljudstvo prosi, da bi se iz te grozne bede re-
šilo, od sklada za bedo izdatne podpore. Tukaj
dragi čitatelj, odpri svoje srce, ter skaži svojo
ljubezen do nas trpečih skakim darom, ki naj bi
nam vsaj nekoliko lajšal strašno gorje —
lakoto, kajti sadeži kakor krompir, repa, so
vsled toče razbiti in strašno naglo gnijejo. Odpri
dragi čitatelj, ki si morda neprisadeži, tukaj
svoje srce, ter stegni svojo roko nasproti nam
ponesrečencem, ko imamo vse uničeno, le
naši prazni želodci so pripravljeni prebaviti vsa-
ko hrano. Jok, revščina, obupanje, glad, so čed-
nosti, ki nas spremljajo v gospodarski propad,
ki sem ga kod 11 leten samostojen gospodar
še niti slišal ni, ko ta krasni košček zemlje
kaže zapustiti, ter s trebihom za kruhom in vsak-
danji živež poiskati.

Križanič Alois, posestnik.

Novice.

Cesarjev rojstni dan se je praznoval pre-
teklo sredo po vsej državi na običajni način.
Dal Bog, da bi imeli še mnogokrat priliko,
praznovati ta dan!

Stariši, pozor! Šolske počitnice se bližajo
zopet svojemu koncu. Zato poskušajo prvaki že
na vse mogoče načine proti nemškim šolam in
nemškimi otroškimi vrtecem agitirati. Ta gonja
seveda ne bode imela nobenega uspeha. Sloven-
sko ljudstvo ima prezdravo pamet, da bi videlo
v znanju nemščine kakšno nevarnost. Nasprotno,
slovensko ljudstvo ve čisto dobro, da je znanje
nemščine velike vrednosti in pomena za življe-
nje. Zato se ne bojimo prvaške gonje in, se
tudi ne bomo razgovarjali o prvakiških lažeh.
Opozarjamo le pametne stariše, da naj se ne
pustijo od nikogar zapeljavati in da naj po svoji
vesti otrokom boljše bodočnost priskrbijo.

Tirolska stoletnica. Letos praznujejo po
vsem Tirolskem 100-letnico velike kmetijske
ustaje proti francoskim tujcem. Najznamenitejši
dan je seveda 13. avgust; kajti takrat se je
vršila bitka na gori Isel, ki je končala s kmet-
sko zmago. Bila je krasna, ta kmetška, zvesta vojna.
S svojo krvjo, s stoterimi življenji poplačali so
ti nemški kmetje svojo zvestobo do cesarja in
države. In njih vodja Andrej Hofer, je prelil v
trdnjavi Mantua svojo zvesto kri. . . V spomladi
1909 so se vršili ob Rienz pri boji in Tirolci
so dokazali, da znajo dobro streljati. Pozneje
so se vlekli krvavi boji ob Inu, dokler niso
Francozi in Bavarci ob Donavi zmagali. Ravno
v tem času pa se je pokazala zmogljivost in veli-
kodušnost kmeta Andreja Hofera. Brez šolske
izobrazbe, brez vseh predpogojev postal je, ta
kmet nakrat „general v bradi“, vodja armade.
Par dni pred 13. avgustom bil je Hofer še ge-
neral brez armade. Sovražni maršal Lefebre pa
je imel 25.000 vojakov s 40 kanoni okoli Ino-
mosta zbranih. Ali nakrat je izdal Andrej Hofer
oklica na sodeželane, je poklical sve Tirolce pod
orožje; in prišli so iz vseh dolin in pečin, prišli
s svojimi kmetijskimi puškami in svojim kmetijskim
pogumom. In kakor vihar so se vrgli na deset-
krat močnejšega sovražnika. Kanoni so pokali in
napravili velike odprtine v vrstah hrabrih Tirol-
cev. Ali naprej so šli kmetje in v desetih urah
je prišel sovražnik bežati, — tirolski kmetje so

zmagali, Tirolsko obdržali pod žeslom habsbur-
skim. Tako je zgodovina teh bojev častna za
avstrijske kmete, častna za Tirolce, častna pa v
prvi vrsti za krasno postavbo junaka Andreja
Hofera.

Prava beseda. Uredniku klerikalnega lista
„Aschaffener Zeitung“ je došlo pismo, ka-
tere ga je spisal rimsko-katoliški duhovnik. To
pismo je velezanimivo in pomembno. Zato naj
objavimo tudi nekaj točk. Omenjeni duhovnik
piše m. dr.: — „Ljudstvo postane zmedeno,
ako vidi duhovnike sredi v posvetnem boju za
politično nadvlado, kjer se postopa vedno tako
nekrščansko in brez ljubezni. Noben duhovnik
seveda ne sme stranko voliti, katera zasleduje
njegovo sveto cerkev. Ali bojevati se v nečednem
strankarskem boju ne bi smel nikdar duhovnik.
Znani predlog, ki je hotel prepovedati nam du-
hovnikom politiko, ležal je v pravem inter-
esu vere. Aktivnemu vojaštvu je vsaka politika
prepovedana; zakaj bi mi božji bojevniki ne bili
ednaki posvetnim? Beseda in dejanje
stojijo pri politikujočih duhovni-
kih v tako hudem nasprotju, da
mora naše katoliško ljudstvo na
svojih od Boga poklicanih pastir-
jih dvomiti. Ljubezen do bližnjega pridig-
jejo tudi politikujoči duhovniki v šoli in cerkvi;
ali sami ne dajejo pravi vzgled, ker zasledujejo
na vse načine svojega političnega nasprotnika.
Ali je to častno za duhovnika? Ne! Sveto pismo
pravi: Ali nimamo vsi enega očeta? Ali nas
ni en Bog ustvaril? Zakaj pa zaničuje med
nami eden drugega? (Mat. 2, 10). Mi hočemo
prijetelja in sovražnika ljubiti (Mat. 5, 46). Naša
ljubezen pa naj bode tudi poštena in nesebična.
(Lukas 14, 14). Lepe vzglede nam daje sveto
pismo v zgodovini apostolnov 6 in 7 ter Lukas
10. To so besede, katere naj bi učili
duhovniki! Moji duhovniški tovariši, kateri
politikujejo, učijo to pač tudi. Ali delajo pa
ravno nasprotno, kadar politično govorijo ali
pišejo. Oni zaničujejo politično drugače mislečega
bližnjega ali pa ga ljubijo le navidezno, torej
nepošteno; oni mu storijo vse kar bi si ne že-
leli na lastnem telesu, oni ga sovražijo, psujejo
in zasledujejo. To je dejstvo! In tako zapeljujejo
pastirji čredo. „Naši fajmoštri sami tega ne sto-
rijo, kar učijo“, pravi potem ljudstvo in — vera
postane potem le hinavščina. In kdo je kriv
temu? Duhovniška služba, ako se jo izpolni,
nam pač ne daje časa za politiko in po-
svetno prepiranje. Pod duhovniško službo pa ne
zastopim le izvršitev mojega cerkveno-uradnega
dela, temveč tudi duševna in telesna dela usmil-
jenja. To je za nas duhovnike največja dolžnost
za ta svet. Noben pošten duhovnik
potem ne bi imel časa za politiko.
Duhovništvo in politika se ne moreta strinjati.“
— Te besede je napisal pošten in pobožni ka-
toliški duhovnik! In resnico je govoril. Kako
lepo bi bilo na svetu, ko bi se vsi duhovniki
teh besed držali!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ali je to duhovnik? Že v predzadnji šte-
vilki smo ponatiskali surovo, naravnost sramotno
grozilno pismo, ki ga je pisal župnik Vogrin
v sv. Barbari v Halozah kmetu Petisu. Mislili
smo pa, da je to le posamezni slučaj in da je ta
„knez haložanski“, kakor se Vogrin
sam nazival, le nad enim kmetom hotel svoj
žolc izliti. Pa ni tako! Vogrin je namreč še celo
vrsto enakih sramotnih pisem sčerkaril in po-
štene kmete z njimi nadlegoval. Tako je poslal
ta brezvestni duhovniški klevetnik kmetu Jožefu
Emeršič v Paradižu zaradi iste zadeve sledeče
pismo:

Spoštovanemu

G. Jožefu Emeršič

kmetu

Paradižu.

Lani ste na Kokolovi gostiji rekli: „G.
župnik, jaz sem klerikalec, zmiraj na strani
gospodov duhovnikov“. Pred nekimi tedni ste
rekli meni pri župnišču: „Gospod župnik, Vas
bomo tedaj volili za načelnika krajnega
šolskega sveta? In danes, dne 22. julija, ste
mi dali nezaupnico! Oj ti hinav-
ščina, nemožnost propalega človeka!

Sram Vas bode do dna Vaše hinavske
duše, zemlja naj se odpre ter take nezna-
čajne ljudi požre! Človek vsako napako pre-
trpi in prizanese, a — — Skoda za Vas,
da ste v sorodstvu z blagim Martinom Arne-
čič! Vi ste senca proti njegovemu značaju in
blagemu srcu! Vi znate, da se gre za stalno
in zdravo stanovanje našega mežnarja, ki
že umira po Vaši krivdi z svojo familio v
sedanji kleti. Vi bodeite krivi njega smrti!
Ali nimate nič vesti! Vi, ki niste vredni,
da zlato solnce Vas obseva! Vi bo-
dete krivi in jaz bom to na prižnici povedal,
da bode morala fara zidati novo mežnarijo.
Bom Vam že skuhal toplo, vročo
juho! Le počajte! Mislim, da bodeite
kmalu kot moj dolžnik prišli
k meni, ušesa si zamašite, jih bodeite sli-
šali. . . Ako se ne bodeite poboljšali, bom
neizprosno postopal proti Vam
ob raznih prilikah; vi še me ne poznate!
Veste, koga bom jaz na muho vzal,
temu gorje! Neki gospod mi je rekel
pred nekoliko tedni: „Haložani so hinavci,
neznačajni!“ Jaz mu odgovorim: Gospod, to
je laž, so zanesljivi ljudje skoz in skoz.“ Pa
Vi niste (Emeršič) zanesljivi in svojim sofa-
ranom delate sramoto! Pfuj! Če bodeite
pa prišli na smrtno posteljo, Vas
bodem jaz previdel, da bodeite
bolj občutili krivico, ki ste jo storili
danes mežnarju in dali meni na tak način
nezaupnico. To pismo pa si hranite kot spri-
čevalo Vaše hinavščine do smrti!

Sv. Barbara v Halozah, dne 22. 7. 1909.

Janez Vogrin

župnik in veleposestnik.

Ali je duhovnik, kdor tako kolne in
grozi in psuje? Ali je duhovnik, kdor hoče pri-
žnico zlorabljati za osebne namene? Ali je du-
hovnik ljubezni, kdor želi, da bi se zemlja od-
prla in kmeta požrla? Vprašamo: ali je du-
hovnik, ta Vogrin? Duhovnik je, ako ga
sodimo po njegovi suknji. Ali duhovnik ni
in ne more biti, ako ga sodimo po njegovih
besedah in dejanjih. . . Sicer pa je vsa sv. bar-
barska fara grozovito razburjena. Ljudje se edno-
stavno povprašujejo: ali je postal farovž dom
pretepačev? Kmetje se ne bodejo več teh gro-
ženj dopasti pustili. In upamo, da bode slavna
cerkvena oblast red napravila!
Župnik Vogrinovo postopanje ni samo nekrščan-
sko, surovo in neotesano, marveč je tudi proti
postavno. Zato je tudi c. k. državno
pravdnništvo prišlo proti Vogrinu sod-
nijsko preiskavo zaradi zločina
javnega nasilja po § 99. O izidu te
tožbe bomo še poročali. Na vsak način pro-
simo kmete, naj se ne boje in naj se ne pu-
stijo v kozji rog nagnati. Fajmoštri prihajajo
in zopet grejo, kmet pa ostane!

Kaplan pretepač. Piše se nam: Č. g. Šimon
Senekovič, kaplan v Sladki gori je dne 20. ju-
lija osemletnega učenca tako grozovito po roki
tepel, da so otroci našli 18 udarcev. Govori
se, da jih je bilo 32. Vsi otroci so vpili in pro-
sili, naj neha, pa nič ni pomagalo. Ta fant in
tudi vsi pričujoči otroci ne bodo do duhovnika
nikdar spoštovanja imeli, to je nemogoče! Oče
tega fanta Blažičkin Tonič je šel po zdravlila in
zdravniško spričevalo, pa tožiti ga ni hotel, ker
mu je zdravnik odsvetoval, češ župnik je pred
kratkem tožen, zdaj bi še pa g. kaplan bil, in
potem pride tudi do škofa. Zdaj je moglo priti
do medsebojne poravnave; ker pa čez dalj časa
ni hotel kaplan k očetu priti, je pa šel ta k
njemu ter mu odpustil; pač pa mu je povedal,
da ima on bolj usmiljenje do živali kot kaplan
z otroci; očital mu je tudi, da je že ta četrti,
ker ga je omiloval, da je spretni spovednik in
pridigar in z otroci pa nima nič usmiljenja.

Urednik „Narodnega lista“ Vekoslav Spindler
je glasom poročil „Sl. G.“ v 8. slučajih v sod-
nijski preiskavi. Tožijo ga 1. zaradi prestopka
kolportaje, 2. zaradi prestopka proti zborovalni
postavi, 3. zaradi žalive okrajnega glavarstva v
Brežicah, 4. zaradi razžaljenja časti F. Tram-
ška, 5. zaradi žaljenja časti poštenja Ivana
Roškar, 6. zaradi žaljenja časti Rudolfa Ovetko,
7. zaradi žaljenja dr. Benkovičove časti, 8. za-
radi žaljenja časti kaplana Škamleca. . . Bo